

Kopsolī

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS IZDEVUMS

2004. gada novembris

www.lns.lv

Nr. 25 (871)

ES projekti darbībā

ES Phare programmas finansēts projekts
„Runājošās rokas”
līgums Nr. 2002/000-590-01-02/Mic39/11

Sākusies projekta realizācija

Saskaņā ar ES finansēto projektu „Runājošās rokas” jau sākušās aktivitātes.

23. oktobrī notika Rīgas biedrības grupu priekšsēdētāju sapulce. Viņi pārstāvēja Rīgas reģiona un pilsētas – Centra, Latgales, Zemgales, Vidzemes, Ziemeļu, Kurzemes, kā arī Jelgavas, Tukuma, Jūrmalas, Raiņa vakarskolas, mākslinieku kopas «Cerība», LNS valdes grupas.

Piedalījās arī Rīgas biedrības valdes un revīzijas komisi-

jas locekļi. Biedrības priekšsēdētājs E. Vorslovs izskaidroja grupu sapulču uzdevumus un norises kārtību. Tika sastādīts to grafiks, ko pēc tam apstiprināja valdes sēdē.

Sapulces notiks novembrī – decembrī. Ne tikai Rīgas biedrības grupās, bet visās pārējās grupās Latvijā (skat. tālāk grafiku). Pēc tam sāksies semināri reģionu biedrībās.

Projekta darba grupa apkopojusi pirmā mēneša darba rezultātus. Visas plānotās akti-

vitātes izpildītas. Darba grupa apzinājusi vairāk nekā 30 brīvprātīgo palīgu. Organizētas pārrunas ar grupu pārstāvjiem un brīvprātīgajiem par to norisi, kā arī izstrādātas anketas sapulču dalībnieku aptaujai.

Iegādātas nepieciešamās kancelejas preces. Noslēgti līgumi ar projektā iesaistīto personālu un pakalpojumu sniedzējiem.

Uzmanību! Turpmāk sekos regulāra informācija par grupu sapulču norisi laikrakstā «Kopsolī» un LNS mājaslapā www.lns.lv.

Materiāli sagatavoti ar ES finansētu atbalstu. Par to saturu pilnībā atbild Latvijas Nedzirdīgo savienība, un tie nekādā ziņā neatspoguļo ES viedokli.

**Izdzīvot,
noturēties,
pastāvēt,
attīstīties
51.
pastāvēšanas
gadā!**

**Pasūtiet savu
laikrakstu
«Kopsolī»
2005. gadam
tūlīt —
redakcijā, pastā
vai abonēšanas
centrā «Diena»**

Grupu sapulču grafiks 2004. gada novembrī — decembrī

LNS Rīgas biedrībā

- 4. XI pl. 17 Raiņa vakarskolas grupa, Rīgā, Ģertrūdes 32
- 10. XI pl. 18 grupa «Cerība», Rīgā, Elvīras 19
- 14. XI pl. 12 Vidzemes grupa, Rīgā, Kandavas 27
- 14. XI pl. 12 Latgales grupa, Rīgā, Kandavas 27
- 17. XI pl. 12 LNS valdes grupa, Rīgā, Elvīras 19
- 17. XI Rīgas NBIS grupa, Rīgā, A.Čaka 42
- 20. XI pl. 12 Jūrmalas grupa, Rīgā, Kandavas 27

- 20. XI pl. 12 Rīgas rajona grupa, Rīgā, Kandavas 27
- 20. XI pl. 12 Ziemeļu grupa, Rīgā, Kandavas 27
- 27. XI pl. 11 Jelgavas grupa, Jelgavā, Mātera 35a
- 28. XI pl. 12 Kurzemes grupa, Rīgā, Kandavas 27
- 28. XI pl. 12 Zemgales grupa, Rīgā, Kandavas 27
- 28. XI pl. 12 Centra grupa, Rīgā, Kandavas 27
- 11. XII pl. 12 Tukuma grupa, Tukumā, Meža 13.

LNS biedrībās

Smiltenes biedrība:

- 6. XI pl. 10 Jaunpiebalgas grupa, Cēsu raj. Jaunpiebalgas pag. «Kameņos»
- 10. XI pl. 12 Smiltenes grupa, Smiltēnē, Dakteru 2
- 12. XI pl. 14 Alūksnes grupa, Smiltēnē, Dakteru 2
- 15. XII pl. 11 Gulbenes grupa, Gulbenē, Sociālās apdrošināšanas pārvaldē, 15. kabinetā.
- 22. XII pl. 11 Balvu grupa, Balvos, Tīrgus iela 7, Neredzīgo biedrībā.

Valmieras biedrība:

- 14. XI pl. 12 Cēsu grupa, Cēsu autoostā
- 18. XI pl. 12 Valmieras grupa, Valmierā, Brīvības 44
- 4. XII pl. 11 Limbažu grupa, Liepupes pag. «Jaunstenderos»

Daugavpils biedrība:

27. XI pl. 14 Teritoriālā grupa, Daugavpilī, 18. novembra iela 208 — 7

11. XII pl. 12 MRU «Dana», Daugavpilī, 18. novembra iela 208 — 7

Rēzeknes biedrība:

20. XI pl. 13 Preiļu grupa, Preiļos, Kooperatīva iela 2 — 14

10. XII pl. 12 Teritoriālā grupa, Rēzeknē, Raiņa iela 5a

Ļaviņu biedrība:

6. XI pl. 12 Līvānu grupa, Līvānos, Lāčplēša iela 7

13. XI pl. 12 Madonas grupa, Saules iela 55 — 26

18. XI pl. 12 Teritoriālā grupa, Aizkraukles rajona Aiviekstes pagastā, 1. Maija iela 7.

Problēmas un risinājumi

«Valdība krit, problēmas paliek ...»

«KS» preses dienests

— tā, skumji nopūšoties, mums jāsecina. Tuvojoties nākamam gadam, LNS intensīvi meklē finansu avotus tālākai darbībai. Tiek rakstīti projekti un iesniegumi augstākām instancēm, ES fonda, pašvaldībām.

LNS valde sagatavojusi

projektus Latvijas Kultūrkapitāla fondam grāmatas izdošanai par nedzirdīgo kultūras vēsturi. Tās pirmo posmu šis fonds finansēja, un materiālu vākšanu, izpēti un atlasīto topošās grāmatas autors I. Kalniņš jau paveicis. Jācer, ka arī tālākam darbam līdzekļi netiks liegti. Otrs iesniegtais projekts šim fondam — par LNS foruma vizuālo nodrošinājumu (nedzirdīgo mākslas izstādes organizēšana, zāles noformēšana, koncerta translācija televīzijā u. c.).

Konkursos par ES naudas piešķirumu atrodas vēl divi lieli

projekti — motivācijas dzimumu līdztiesības un nodarbinātības pasākumu veicināšanai. Rezultāti nav zināmi.

Laikraksta «Kopsolī» finansējums, kā parasti, svitrots no nākamā gada valsts budžeta. Pašlaik «KS» iesniegumi par dotāciju piešķiršanu atrodas izskatīšanā LR Saeimā, kā arī Rīgas Domē. Atbilde nav saņemta.

«KS» jau ziņoja par to, ka LNS valde jau šajā gadā sāk realizēt ES finansēto projektu «Runājošās rokas», kura noslēgumā notiks LNS forums un kongress.

LNS Domes sēdē

Jāgatavojas LNS kongresam

Ilze Kopmane

LNS prezidents A. Pavlins 6. oktobra Domes sēdē nāca klajā ar priekšlikumu kārtējo LNS kongresu sarīkot 2005. gada 23. jūlijā. Parasti kongresi notikuši rudenī, oktobrī, taču šoreiz termiņus ierobežo ES finansētā projekta noteikumi, kura ietvaros arī notiks šis pasākums.

LNS Dome piekrita šim ierosinājumam, līdz ar to apstiprināja arī visus citus pasākumus, kuri steidzīgi jārisina: jāorganizē grupu sapulces, biedrību konferences, jāizvirza delegāti, jāgatavojas LNS Statūtu jaunais projekts utt. apstiprināta Statūtu sagatavošanas komisija: E. Vorslovs, A. Osmanis, S. Gerenovska.

LNS kongress šoreiz notiks pirmoreiz ārpus Rīgas — Rēzeknē.

Par zemes pirkšanu

Tika apspriests jautājums

par tā zemes gabala iegādi, uz kura atrodas KC «Rītausma». Zemes īpašnieks piedāvā pirkt visu viņa zemi par 150 000 LVL, bet pašlaik LNS nomā tikai daļu no tās — ap 3500 m² par 1600 LVL gadā. Šī daļa maksātu 64 000 LVL.

Domnieki jautājumu apsprieda principā — vai būtu jāpērk vai nē, jo LNS rīcībā nav naudas šādai vajadzībai.

Vairums domnieku bija vienprātīgi, ka zeme 3500 m² platībā būtu jāiegādājas, jo uz tās atrodas LNS īpašums — kultūras centra ēka. Tikai kur ņemt naudu?

Priekšlikumi bija vairāki: ņemt kredītu bankā vai vienoties ar pārdevēju par apmaksas veikšanu pa daļām, ilgākā laikā, kā arī mēģināt tirgoties par cenu — varbūt summu iespējams samazināt.

Dome nolēma, ka LNS valdei jāturpina sarunas par ie-

spējami izdevīgākiem nosacījumiem un par sarunu gaitu jāinformē Dome, lai varētu pieņemt konkrētāku lēmumu.

Līdztekus izraisījās arī domas apmaiņa citos jautājumos — kā rīkoties gadījumā, ja uzrodas pircējs Pļaviņu nodaļas vecajai ēkai Daugavas ielā 75 (interesenti jau ir), kā arī par to, kā regulēt kredītu saņemšanas mehānismu, ja tāda vajadzība rodas.

Dažādi

Šajā sēdes dienas kārtības punktā pieteicās viens runātājs — Ansis Smons. Viņš domniekiem sniedza pārskatu par laikraksta «Kopsolī» vēsturi laikā no 1954. gada līdz mūsdienām un aicināja beidzot noteikt laikraksta īsto «dzimšanas dienu». Viņa doma: laikrakstam 1. augustā šogad apritēja 50 gadi. Ar to viņš sveica «KS» redakciju, redkolēģijas vadītāju M. Piternieci, bijušo redaktoru A. Pavlinu, katram pasniedzot sarkanā āboliņa ziedu pušķi.

Dome uzdeva LNS viceprezidentei organizēt redkolēģijas sēdi un izskatīt šo jautājumu, pēc tam informēt par to Domi.

Kultūras centrā «Rītausma»

27. novembrī pl. 13 tradicionālais sarīkojums «Zelta briedumā» apajo gadskārtu jubilāriem.

Tie, kuri vēlas piedalīties šajā godināšanas pasākumā, aicināti pieteikties pie M. Piternieces Elvīras ielā 19 vai vakaros KC «Rītausma».

□□□

18. novembrī pl. 14 Svinēsim kopā Latvijas dzimšanas dienu.

Pārdod dārziņu

Pārdodu dārziņus Tornakalnā. Ir iekopta zeme ar augļu kokiem, ogulājiem, dārza mājiņa. Var nopirkt: vienu zemesgabalu par 350 LVL, otru — par 150 LVL.

Griezties personiski vai rakstīt: Lidijai Ivanovai Zolitūdes ielā 34/1 dzīv. 50, Rīga LV-1029. Vēlams uz apskatīšanu pieteikties līdz 15. novembrim, jo pēc tam teritorija tiek slēgta.

Līdzjūtība

Pa aizsaules ceļu aizgājis viens no ilggadīgākajiem LNS sabiedriskā darba aktivistiem LNS Goda biedrs daugavpilietis SERGEJS SIGNEJEVS. Viņa ieguldījumu LNS atcerēsies ar pateicību un cieņu.

Izsakām patiesu līdzjūtību dzīvesbiedrei un tuviniekiem, no viņa atvadoties.

Latvijas Nedzirdīgo savienības valde

† Mūžība mums skatās acīs, Liekas, tūlīt, tūlīt sacīs: Godam dzīvots, godam aiziets — Paliek tas, ko glabā sirds. Izsakām visdziļāko līdzjūtību Daigai Dellei, pavadot tēvu mūžībā.

Bijušie RPIVA studenti

† Ir pienācis alvadu brīdis, Kad vietas nav skaļiem vārdiem, Kad atkal kāds zieds ir vītiš Un aiziet caur mūžības vārtiem. Izsakām dziļu līdzjūtību Daigai Dellei, tēvu guldot smilšu kalniņā.

Kursiņu ģimene

Sēru vēstis

† SERGEJS SIGNEJEVS
1925. 10. IX — 2004. 6. X

Sēru dziesma, plūsti klusi,
Mākoņaina saule riet,

Un uz balto bērzu pusi
Dziļas, melnas sāpes iet.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Annai Signejevai, vīru
mūžībā aizvadot.

Daugavpils biedrība

KĀRLIS KALMIŅŠ
1933. 14. I — 2004. V,
Rīgas biedrība

Nedzirdīgo jauniešu dienas 2004

Ivars Kalniņš

Soruden septembrī Latvijā pirmo reizi tika atzīmētas Nedzirdīgo jauniešu dienas. Tās risinājās Rīgas Raiņa 8. vakara vidusskolā. Nedzirdīgo dienas pasākumi šajā skolā jau kļuvuši par tradīciju. Šogad pasākumu programma vienai dienai bija par plašu, tāpēc tā izvērtās nedēļas garumā.

Nedzirdīgo kultūra

«Nedzirdīgo jauniešu dienas 2004» atklāja galvenās organizatore skolotāja Inese Immure un Marika Antonova. Skolas direktors Juris Šmits savā runā aicināja nedzirdīgos jauniešus apzināties un izkopt savas spējas, būt līdzvērtīgiem citiem vienaudžiem.

Pirmā nodarbība bija zīmju valodas stunda, ko vadīja Zīmju valodas centra direktore Lilita Janševska. Viņa prezentēja projektos radītos materiālus — vārdnīcu, grāmatu par zīmju valodas gramatiku, videoprodukciju par dažādām tēmām. Mūsu sadzīvē daudziem terminiem trūkst zīmes, tāpēc nedzirdīgajiem šīs videokasetes ļābi noderētu savas zīmju valodas pilnveidošanai. Šajā pasākumā piedalījās ne tikai nedzirdīgie, bet arī dzirdīgie jaunieši. Viņiem bija iespēja diskutēt par zīmju valodas īpatnībām.

Pēc tam sekoja amerikāņu filma «Nedzirdīgo kultūra – skats no malas», kur lomās iejutās divi nedzirdīgie aktieri. Šo dialoga tipa filmu varēja saprast ikviens nedzirdīgais, jo abi tēlotāji sazinājās starptautiskā zīmju valodā. Filma spilgti atspoguļo nedzirdīgo kultūras oriģinalitāti, ar vienreizējo mīmiku un kustībām, kas raksturīgas tikai nedzirdīgajiem.

Nobeigumā Ineses Immures vadībā notika diskusija par nedzirdīgo un dzirdīgo kultūras atšķirībām.

Bērnu diena

Nākamajā dienā — pasākums speciāli nedzirdīgiem bērniem. Par to pārdomās dalās RNBS pedagogs, Raiņa vakarskolas teātra trupas vadītājs Uldis Ozols:

«Šāds pasākums tieši bērniem Nedzirdīgo dienā notika pirmoreiz.

Uzaicinājām bērnus ar ielūgumiem uz izrādi zīmju valodā. Ar pasaku lugu «Sniegbaltīte un septiņi rūķi» mazos iepriecināja skolas kustību teātra grupas aktieri.

Pirms izrādes bērniem tika parādītas

Kopā ar mazajiem draugiem.

dažas videopasakas, — piemēram, par Untumaino kaķi. Šo pārsteigumu sagatavoja ZVC direktore Lilita Janševska. Bērni tās vēroja ar lielu izbrīnu – tas bija jaunums: līdz šim viņiem nebija pieejamas šādas pasakas tieši zīmju valodā! Bērni par tām ļoti priecājās.

Pēc pasaku noskatīšanas bērni devās uz zāli, lai noskatītos apmēram 30 minūšu garumā — šis laiks ir maksimālais, lai nenogurtu acis pēc garas koncentrēšanās. Tā bija bagāta izrāde ar spilgtu noformējumu, krāsainiem aktieru tērpiem, izteiksmīgām kustībām un tas dzimtajā – zīmju valodā. Bērni visu saprata! Ne tikai bērnus tas iepriecināja, bet arī viņu skolotājus, jo spēlējot teātri, parādījām arī lielas plāksnes ar uzrakstītiem teikumiem, lai stimulētu bērniem lasītprasmi.

Pēc izrādes vēl notika nodarbības bērniem, ko vadīja aktieri. Bija iepazīšanās spēles, kur katram jāpasaka savs vārds un iesauka zīmju valodā, jāpiedalās dažādās atrakcijās, spēlēs un diskusijās par teātra izrādes tapšanu. Beigās notika fotografēšanās. Ar priecīgu noskaņojumu atvadoties apkampāmie kā draugi – lielie un mazie.»

Atsevišķā telpā risinājās nedzirdīgo bērnu vecāku tikšanās Latvijas bērnu ar

dzirdes traucējumiem vecāku un draugu asociācijas vadītājas Daces Uzores vadībā.

Nedzirdīgie Latvijā un pasaulē

Šajā ciklā notika trīs lekcijas. Pirmā par Slovēniju — stāstīja īsts slovēns Peters Polaks. Šoziem tur notika starptautiskais nedzirdīgo kultūras festivāls, kur piedalījās arī Raiņa vakarskolas teātra trupa. Petera stāstījumu papildināja draudzene Alise Vēvere.

Bet otrā par Dāniju un Eiropas nedzirdīgo jauniešu forumu. Šo lekciju vadīja Ivars Kalniņš un Tatjana Osetrova. Sīkāk par šo valsti un foruma norisi var uzzināt iepriekšējā «KS» numurā.

Pēdējai lekcijai atvēlēto tēmu par pašmāju jauniešu aktivitātēm – Nedzirdīgo jauniešu un viņu draugu organizācijas «Efraims» paveikto vairāk nekā pusotra gada garumā vadīja Ivars Kalniņš. «Efraims» ir paveicis iecerēto — notikuši pasākumi, semināri, projektu darbi, lekcijas, saieti u.c. Tatjana Osetrova prezentēja organizācijas mājaslapu.

Visas lekcijas bija nodrošinātas ar vizuālo informāciju uz ekrāna, ko sarūpēja Tatjana Osetrova.

«Pasaules radišana»

Nedēļas pasākumu programma noslēdzās kultūras centrā «Rītausma», kur nodrošinātas lielākas telpas. Satraukuma pilnais laiks, trakās skriešanas, lielais nogurums, garie mēģinājumi tur sasniedza finālu. Zālē rosījās veidotāji, dalībnieki, palīgi, bet apmeklētājiem priekšvēstulē bija iespēja noskatīties videomateriālus par aizvadīto dienu pasākumiem.

Koncertprogrammā bija ietverts īpašs uzvedums «Pasaules radišana» ar prāvu pulku dalībnieku: skolas teātra trupa, koris, melodeklamācijas grupa «Alias». Uzvedums sevišķi izcēlās ar gaismu un citiem efektiem, savdabīgiem izpildītāju apģērbiem, skatuves izkārtojumu. Uzvedumu izpildīja oriģinālā skaņu valodā (angļu valodā), mūzikas pavadījumā, bet dziesmas tika dziedātas amerikāņu zīmju valodā. Ja ir lasītas Bībeles epizodes par zemi, ūdeni, gaismu, dzīvniekiem un viņu radišanu, tad uzvedumu saprast nav grūti. Skatītāji to uzņēma atsaucīgi.

Lai visu sagatavotu, palīgā nāca scenogrāfi, apgaismotāji, dekoratori, dīdžeji u.c., bet vislielākie nopelni ir režisorei **Marijai Antonovai**. Pēc pēdējā pasākuma viņa devās mācīties uz Čehiju, tāpēc uz dažiem jautājumiem viņa atbildēja jau no tālienes, pa e-pastu. ↴

Pasaules radītāji — aktieru trupa

□ Kāda Tev ir sajūta ir pēc šī uzveduma nodošanas publikas vērtējumam?

Milzīgs, neapverams prieks par to, ko esam paveikuši pat pāri saviem spēkiem. Tas bija iespējams tikai tāpēc, ka tika darīts mīlestībā — visu mūsu mīlestībā pret teātri, mūziku, citam pret otru un mīlestībā pret Dievu, jo galu galā uzvedums taču ir par Viņu, Radītāju.

Tagad, kad esmu prom, ir sajūta, ka uzvedums, izlolots un palaists pasaulē, tagad dzīvo pats savu dzīvi, kurā man negribas jaukties, tikai noskatīties no malas un priecāties, ja tam labi klājas. ↴

grupa, bet vislielākais paldies Uldim Ozolam un Peteram Polakam.

Milzīgs atbalsts bija uzveduma dalībnieku attieksme pret mēģinājumiem — man reti nācies piedzīvot tādu atsaucību, gatavību vēl un vēl mēģināt līdz pārgurumam.

Tiem, kas piedalījās tēpu šūšanā, grūti būs aizmirst divas nedēļas ilgo šūšanas drudzi un rekvizītu gatavošanu. Paldies visām meitenēm, īpaši Jolantai Znotiņai un Līgai Pauniņai.

Varbūt ilgais enerģiju un izdomu prašošais uzveduma gatavošanas laiks arī padarīja to tik īpašu. Es zinu daudzus, kas

«Kopsoli» — tavs uzticamais draugs un padomdevējs

□ Kā Tev radās ideja sagatavot šo uzvedumu?

Tā mani atplaiksnija kādā rudens rītā pirms diviem gadiem — gluži kā zibens iespēra doma par 7 radišanas dienām. Sazinājos ar Uldi Ozolu, un viņš pastāstīja, ka šādu uzvedumu jau redzējis Čehijā, kur studējis teātra mākslu nedzirdīgo grupā. Aizbraucu uz turieni, iepazīnos ar pasniedzējiem, noskatījos uzveduma videoierakstu un iemilēju šo augstskolu. Tagad, kad tur studēju, varu teikt, ka Pasaules radišana ir savijusies ar manu dzīvi un aizvedusi mani tur, kur esmu tagad. Tas ir vēl viens iemesls, kāpēc uzvedums man tik dārgs.

□ Kas bija vislielākie palīgi uzveduma tapšanā?

Palīgu bija tik daudz, ka grūti nosaukt. Pirmkārt, tie, ko es sauktu par sadarbības partneriem, nevis palīgiem! Labu laiku pirms uzveduma tika gatavots mūzikas ieraksts izrādei, par ko rūpes uzņēmas skolas kora diriģents Edmunds Jonaitis un sabiedriskās dzīves vadītāja Aija Kārklīņa. Uzveduma vizuālo tēlu — tēpus, gaismas, rekvizītus — radīja Eleonora Bukovska, cilvēks, bez kura uzņēmības, talanta un iedrošinājuma uzveduma, manuprāt, nebūtu. Zīmes melodeklamācijai tapa Ineses Immures fantāzijā. Pie teātra grupas kustībām lielākoties strādājām kopā visa teātra

ziedoja citas intereses, mācības, dzīvoja neēduši un neizgulējušies, lai galu galā «Pasaules radišana» būtu tāda, kāda tā bija, — skaista!

Paldies devējiem

Pasākumu kompleksu «Nedzirdīgo jauniešu dienas 2004» organizēja Rīgas Raiņa 8. vakara (maiņu) vidusskola sadarbībā ar Nedzirdīgo jauniešu un viņu draugu organizāciju «Efraims», finansiāli atbalstīja Rīgas Domes Izglītības, jaunatnes un sporta departaments, Eiropas Savienības programma «Jaunatne» un Ziemeļvalstu Ministru Padome. ♦

Aicina darbā

LNS Komunikāciju centrs aicina pieteikties visus, kas vēlas strādāt par nedzirdīgo zīmju valodas tulkiem.

Prasības:

- labas latviešu zīmju valodas zināšanas;
- vēlamas svešvalodu zināšanas un prasme strādāt ar datoru.

Piedāvājam:

- darbu draudzīgā un radošā kolektīvā;
- atalgojumu, kas atbilstošs kvalifikācijai.

Pieteikuma vēstuli un autobiogrāfiju (CV) sūtīt pa pastu: Elvīras 19, Rīgā, LV1083; faksu 7815284 un e-pastu: kc@lms.lv.

Vēlas iepazīties

Ja tev vakaros ir skumji un vēlies jauki pavadīt savu laiku, esot kopā ar kādu, kas tevi sasilda, tad raksti sievietei (35, 170). Ir meita. Tevi vēlos strādīgu, jautru, bezkaitīgiem ieradumiem. Raksti: **ANITAI** uz laikraksta «Kopsoli» redakciju, Elvīras 19, Rīga, LV 1083.

Pieredze

Eiropas tulku saiets Zviedrijā

Forumā piedalījās 12 Eiropas valstu tulki — kopskaitā ap 200, ieskaitot pieaicinātos novērotājus no ASV. Tulku asociācijā apvienoti 11 tūkst. tulki.

Prezentācijas

Katrai valstij bija dots mājas darbs — sagatavot stāstījumu par savu organizāciju un tulku darbu. Ne visas to bija paveikušas, bet Latvijas pārstāves L. Janševska no ZVC un I. Lāce — Miezīte ar savu uzstāšanos «pamodināja» visu zāli — tik spilgts bija mūsējo uznāciens. Nu par Latviju zinās Eiropā arī šajā — zīmju valodas un tulku aspektā. «Pēc tam daudzi nāca klāt, spieda mums roku, pateicās par stāstījumu, uzdeva jautājumus,» pastāstīja Iveta.

Baltā skaudība

Tulki ir īpaša tauta, ko uzreiz vieno kopības sajūta, brīva gaisotne attiecībās, atraisīšanās no stīvuma un etiķetes. Kaut arī

pirms uzstāšanās bijām tā nobijušās, saka Iveta, ka kājas un rokas trīcēja, tomēr tas ātri pārgāja, sajūtot draudzīgo attieksmi, labvēlību un brālīgumu.

Mēs apskaudām «Eiropas tulkus» par viņu angļu valodas prasmi. Mums tas bija liels šķērslis, lai visu labi saprastu un lai citiem ko pateiktu, atzīmēja Lilita. Šīs prasmes mums vēl un vēl jānācās, tāpat kā pašiem jā rūpējas par savu roku saudzēšanu, lai tās neciestu no pārmērīga noguruma.

Jā, par algām labāk pat nerunāt. Mums Latvijā līdz tādām līmenim vēl ļoti tālu...

Atskaitīšanās un lēmumi

Forumā par savu darbu atskaitījās arī minētais fonds, kas apgrozīja līdzekļus šī saieta dalībnieku sponsorēšanai. Visa atskaite sastāvēja tikai no 3 skaitļiem bez jebkāda paskaidrojuma: ieņēmumi, izdevumi, deficīts...

Forumā dalībnieki nolēma, ka nākošais šāds pasākums jāriko Itālijā, Dženovā, un tas notiks 2005. gadā. Forumi ir ikgadēji. Iepriekšējais notika Lielbritānijā, un tā tēma bija: «Vai zīmju valoda ir māksla?», bet šajā gadā: «Sadarbība un komunikācija». Nākamā gada pasākumam nosaukums vēl jāizdomā.

Forumā dalībnieki mājup aizveda disku ar Eiropas valstu un to 4 — 5 lielāko pilsētu tulkojumu starptautiskajā zīmju valodā. ♦

Nedzirdīgie darba tirgū

No MRU uz privāto uzņēmumu

Ilze Kopmane, teksts un foto

— tā varētu raksturot vairāku šo rēzekniešu darba ceļu.

Ilona Fomina un Rasa Jaša strādāja Rēzeknes MRU šūšanas iecirknī. Tagad LNS uzņēmums Rēzeknē ir likvidēts, bet tā telpās darbojas vairāki citi uzņēmumi. To vidū arī SIA «Pati», kurā strādā jaunās sievietes, piebiedrojoties arī apavniekam Ruslanam Gerenovskim.

Firmu nodibinājusi bijusī MRU darbiniece Ilga Jonikāne un uzaicinājusi darbā Ilonu un Rasu. Produkcijas veidi arī nav mainījušies: šuj gultasveļu, halātus, bērnu apģērbu u. c.

«Galvenās grūtības Rēzeknes MRU bija ar preču realizāciju, un tā tas ir arī mums. Taču esam vienojušies ar vairākiem veikaliem, kam regulāri piegādājam savus šūšanas izstrādājumus, arvien meklējam jaunas iespējas...» skaidro direktore. ▶

Savu vienīgo, vistuvāko — «Kopsolī» abonē 2005. gadam!

Dzirdes zudums šķir cilvēkus

Vājdzirdīgo asociācijas pārstāves — vadītāja Evija Nidermane un Dina Tamberga — šogad piedalījušās Vājdzirdīgo cilvēku 7. pasaules kongresā Helsinkos. Tur pulcējušies 400 cilvēki no 38 valstīm. Dažas kongresā iegūtās atziņas!

Kongresu caurvija doma, ka dzirdes zudums šķir cilvēku no cilvēka (kurpretī redzes zudums šķir cilvēku no lietām). Pasaulē ir 250 miljoni cilvēku ar dzirdes problēmām (10 miljoni — nedzirdīgo) — dzirdes traucējumi starp citām saslimšanām ir 15. vietā pasaulē un 6. vietā Eiropā. ASV ir pētījums, kas apliecina — katram 5. — 6. iedzīvotājam ir problēmas ar dzirdi.

Arī ES ekonomiski attīstītās Eiropas valstīs ir grūti nodrošināt nedzirdīgos cilvēkus ar tulku visos viņiem nepieciešamos gadījumos, tāpēc viņiem ļoti svarīgi ir apgūt komunikācijas prasmi sarunu un rakstu valodā, kā arī ar moderno tehnoloģiju palīdzību — it īpaši mācību procesā skolās. Somijas augstskolās veikts pētījums par

studiju iespējām cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem un noskaidrots, ka visvairāk tās apgrūtina liels cilvēku skaits grupās, diskusiju metode, ātrais apmācību temps, nepietiekamas svešvalodu zināšanas, savstarpējā atbalsta trūkums.

Tika apspriests arī, kādai metodei vairāk dot priekšroku bērnu apmācībā: orālai — skaņu vai zīmju valodai. Domas dalās 1:1, bet secinājums bija vienprātīgs: bez komunikācijas ar dzirdīgo sabiedrību, rakstīšanas, lasīšanas un valodas iemaņām nevienā pasaules valstī nav iespējams iztikt. Tikai 13% aptaujāto studentu atzinuši, ka var iztikt ar zīmju valodu kā galveno saziņas līdzekli eksāmenu laikā un citur.

Tāpat kā Latvijā, arī citviet pasaulē lielākā daļa bērnu ar dzirdes traucējumiem mācās speciālajās mācību iestādēs, grupās, klasēs.

Latvijas Vājdzirdīgo asociācija šādā kongresā piedalījās pirmoreiz, kaut arī sadarbības partneri un draugi ir daudzās valstīs: Skandināvijā, Slovēnijā, Dānijā, Šveicē, Holandē, Polijā, Anglijā, Īrijā, Francijā, ASV, Izraēlā, Japānā, pat Āfrikas valstīs u.c.

No Valmieras skolas «Jauniešu Avizes»

Bet šuvējas stāsta, ka ar darbu ir apmierinātas: «Darbalaiks mums normāls, apstākļi telpās, darba apmaksā arī labi. Pamazām piepirkta klāt arī jaunas iekārtas. Kolektīvs mums pavisam mazs, esam satīcīgi, tāpēc uz darbu nākt prieks. It sevišķi šobrīd, kad Rēzeknē darbavietu maz un nedzirdīgo vidū daudz bezdarbnieku...»

Bet, lūk, Irīna Proveja strādā vēl kādā citā firmā "Latuniforma", kur šuj darba apģērbus. Viņa ir viena nedzirdīgā starp pārējiem divdesmit strādājošiem. Viņa ar darbu apmierināta: ritmisks darbs ar regulāru samaksu, laba saprašanās ar darbabiedriem. Viss pazīstams: vide, cilvēki, arī klubs turpat zem viena jumta — var biežāk iegriezties, piedalīties dažādos pasākumos. Irīna mācījusies Pleskavā, tad Ļeņingradā, bet nu jau daudzus gadus strādā Rēzeknē. Brīvi pārvalda latviešu zīmju valodu, un labi jūtas Latvijā, savā biedrībā.

Maza izvēle, daudzi nestrādā

— tāda ir vispārējā situācija Rēzeknē, jo lielie uzņēmumi likvidēti un jauno vēl nav tik daudz, lai visiem strādātgrībētājiem

No MRU uz ...

Sākums 5. lpp.

pilsētā nodrošinātu darbu.

Un tomēr — tiem, kas patiesi vēlas strādāt, izdodas iekārtoties. Piemēram, **Jeļena Janēviča** strādā par šuvēju kādā Latvijas — Vācijas kopuzņēmumā, kur šuj sieviešu virsdrēbes — kleitas, blūzes, svārkus utt. Viņas darbs — apdarināt atloces. Arī viņas iepriekšējā darbavietā bija nedzirdīgo uzņēmumā. Viņa vēlētos strādāt ārzemēs, piemēram, Anglijā, kur varētu labāk nopelnīt. Bet vispār, smejas Jeļena, «par deputāti gribētu būt», lai ieviestu kārtību valstī.

Jeļena ir dzīvespriecīgs cilvēks, aktīva pašdarbiece un kluba pasākumu apmeklētāja. Sašuj sev visu, draugiem, bērniem, visiem, kad nepieciešams. Viņā jaušams dienvidnieces temperaments un dzīvesprieks. Izrādās, Ļena ir no Uzbekijas, kur dzīvo viņas tēvs.

Jā, no tik dažādām pusēm ceļi save-

duši kopā šos cilvēkus Rēzeknes biedrībā. Viņu vidū vēl viens kustīgs, smaidīgs puisis — **S. Kuļickis**. Skolu beidzis Ukrainā, bet Rēzeknē atbraucis pie vecmāmiņas un apmeties te uz dzīvi. Mācījies profesionāli tehniskā skolā, bet tagad remontē automašīnas.

Vēl tikai pāris cilvēku izdevās apzināt, kuri kaut kur strādā. Daļa rēzekniešu dzīvo laukos, kopj savu zemi, daļa pilsētā vada dienas, iztiekot ar invalīda pensiju. Daudzi no viņiem jau atmetuši cerību kaut kur atrast darbu. ♦

Skolu dzīve

«Tas, ko es spēju, nav viss»

Vissāpīgākā problēma cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem ir informācijas trūkums. Tās risinājumi jāmeklē un jārealizē diendienā.

Šogad Latvijas Vājdzirdīgo asociācija realizē Sabiedrības integrācijas fonda atbalstīto projektu «Tas, ko es spēju, nav viss». Tā ietvaros Valmieras skolēni piedalījušies saturiski daudzveidīgās nodarbībās un semināros par veselīgu uzturu, dzimumaudzināšanu, savstarpējām attiecībām, pirmās palīdzības sniegšanu, atkarību bīstamību, drošību uz ceļiem, dizaina jautājumiem u. c.

Projektā paredzēts 2005. gadā sarīkot vasaras nometni Gaujas krastā atpūtas bāzē «Grančauskas», kā arī lielas jauniešu grupas braucieni uz Tezē klosteri Francijas dienvidos. Tur paredzētas tikšanās ar jauniešiem no daudzām pasaules valstīm un Latvijas grupu aizbildni klostera brāli Mateju, tur visi varēs izjust vasaras sauli, draudzību un mīlestību, kas valda šajā klosterī, ciematā, Francijā.

Rudens mozaika Valmierā

Pārsla Bebre

Liels pārsteigums un prieks tika sagādāts 9./10. c klasei. Valmieras pagasta

padome ar pagastvecākā Jāņa Leiša starpniecību dāvāja klasei datoru. Tas nekas, ka nav gluži jauns, bet iespējas paver plašas, līdz ar to interesantāku dzīvi arī!

□ □ □

Skolēni savus skolotājus Skolotāju dienā sveica ar šovam līdzīgu uzvedumu, kurš visiem ļoti patika. Ar to pašu uzvedumu bērni uzstājās Rīgā Nedzirdīgo dienas pasākumā. Cik bija dzirdams, uzvedums guvis atzinību.

Tāpat skolotājiem patīkamus mirkļus svētkos sagādāja kolēģi no Valmieras mūzikas skolas: Imants Točs un Gunārs Geduševs, sniedzami koncertiņu, spēlējot klavieres un saksofonu.

□ □ □

Skolā notika 1. — 5. klašu rudens pārgājienu prezentācija. Dažas klases bijušas sēņot, dažas izstaigājušas Cēsis un Kazu gravu, apciemota pat skolasbiedru Kristapsonu (Ādolda un Elvja) ģimene jaunajā mājā.

Pašiem bērniem visvairāk patika 3.a un 3.b klases uzstāšanās. Skolēni tēloja sēnes un lika citiem uzminēt, kā tās sauc. Otrās klases skolēni tāpat tēloja zvēriņus mežā.

□ □ □

Oktoobrī uz Maskavu devās arī pedagogu grupa. Sadarbībā ar ASV vēstniecību Latvijā skolas metodiskais kabinets organizēja pieredzes apmaiņas braucieni uz starptautisko zinātniski praktisko semināru par mūsdienu metodēm palīdzības sniegšanā bērniem ar dzirdes traucējumiem. Braucēji: Valda Rulle, Zoja Banga, Ineta Du-

ģeļe, Baiba Šēnberga, Lolita Āboliņa, Antra Rozenberga, Vineta Ragevičiņa, Līga Miķelsone, Daina Liepiņa, Tatjana Lūkina, kā arī Mārča Skabja mamma. Vēl braucienā piedalījās Latvijas Bērnu dzirdes centra speciāliste Ilze Klatenberga, Rīgas nedzirdīgo skolas direktora vietniece mācību darbā Guna Morozova un Priekuļu Montessori centra logopēde, kas strādā ar bērniem, kam ir dzirdes traucējumi, Zaiga Ķirule.

Maskavā pedagogi tikās ar Krievijas Korekcijas pedagoģijas institūta darbiniekiem, kuri veido grāmatas un datorprogrammas vājdzirdīgiem bērniem, plāno mācību materiālu. Pedagogi iepazinās ar to, kā mācās bērni ar dzirdes traucējumiem Maskavas skolās un bērnudārzos.

Pateicoties ASV Vēstniecības atbalstam, mūsu rīcībā ir jaunākās grāmatas, spēles un mācību materiāli. Tos skolotāji un bērnu vecāki var apskatīt metodiskajā kabinetā un izmantot savā darbā. ♦

Sporta dzīve

Tālavai — 5

Nadežda Jefremova,

«Tālavas nedzirdīgo sports» vadītāja

Valmierā aktīvi nedzirdīgi sportisti bijuši jau sen, tikpat ilgi cik pastāv Nedzirdīgo biedrība, vairāk nekā 80 gadus. Viņi darbojās dažādos sporta pulciņos.

Pirms 5 gadiem, 1999. gada 24. janvārī, 25 Valmieras nedzirdīgie sportisti sanāca kopā un tika nodibināts Valmieras nedzirdīgo sporta klubs ar nosaukumu «Tālavas nedzirdīgo sports». Reģistrēts LR Uzņēmumu reģistrā 19. maijā.

Biedru skaits arvien palielinās

Jubileju svinam rudenī – 18. septembrī tāpēc, ka ražas laiks parāda, vai gads bijis labs vai nē. «Tālavas nedzirdīgo sportam» šie gadi devuši bagātu ražu gan sportistu skaita gan sporta notikumu ziņā. Katru gadu biedru skaits palielinās. 1999. g. 25 sportisti, 2000. — 38, 2001. — 38, 2002. — 45, 2003. — 49, 2004. — 47

Šogad pirmo reizi zaudējām — mūžībā aizgāja ilggadīgs sportists, viens no labākajiem šahistiem, dambretistiem un makšķerņiekiem Andrejs Teteris.

Mūsu sporta klubs vairāk domā par veselīga dzīvesveida veicināšanu visiem cilvēkiem, nevis strādā tikai priekš olimpiskās izlases sportistiem, kaut arī no mūsu vidus nākuši slaveni Latvijas sportisti, nedzirdīgo olimpisko spēļu DEAFIMPICS medaļnieki.

Piedalās daudz pasākumos

SK «Tālavas NS» aktīvi piedalās LR čempionātos, salīdzinot ar citiem Latvijas nedzirdīgo sporta klubiem daudz vairāk. Katru gadu piedalāmies apmēram 8 LR čempionātos, ko organizē Latvijas Nedzirdīgo sporta federācija; vislabāk veicas makšķerņiekiem – gan vasaras, gan ziemas, vienmēr kāda medaļa ir mūsējiem; ar labiem rezultātiem piedalāmies arī basketbolā, minifutbolā, galda tenisā, novusā, krosā, šautriņās.

Esam LNSF sastāvā un tā savukārt Eiropas Nedzirdīgo Sporta Federācijā (EDSO).

Sporta dzīve uz vietas

Arī uz vietas organizētie sporta pasākumi mums ir gana daudz. Katru gadu apmēram 12 sacensības un citi sporta pasākumi. Jau slavena tradīcija katru gadu SK dibināšanas dienā maijā rīkot Tālavas sporta spēles un jūnijā iet veselības pārgājienā. Šogad pirmo reizi organizējam orientēšanās sacensības un velokrosu OPEN Valmierā.

Kopš pagājušā gada decembra mums ir jauns sporta veids BOCCIA, kas visiem ļoti iepatīcies, tāpēc arī savos svētkos to spēlē-

jām kā jubilejas turnīru. Par BOCCIA komplekta «izīrēšanu» lielais PALDIES bērnu un jauniešu invalīdu sporta klubam «Stars S» un Sandrai Vilnei personīgi. Komandas tika veidotas jauktas, gan no vietējiem, gan viesiem un sveicējiem. Uzvarēja jautrība un svētku gars. Esam aplipinājuši ar BOCCIA arī rīdziniekus, viņi kaļ plānus, kā šo spēli ieviest Rīgā.

Labie sadarbības partneri

SK «Tālavas NS» ir laba sadarbība ar Valmieras vārdzirdīgo bērnu internātskolu, kur izmantojam sporta zāli un laukumu, un Valmieras Nedzirdīgo biedrību, kuras telpās SK ikdienā strādā. Kā pateicību par atļauju izmantot telpas saimnieci tika pasniegti milzīgi, skaisti, ilgi ziedošu ziedu podi, ko sponsorēja ziedu saloni «Rēzija» un «Amarilliss» – paldies par skaistajiem ziediem.

Jubilejas reizē

Kā jau tas pienākas, ne tikai atskaitījāmies par paveikto, bet arī sapņojām par nākotni un saņēmām daudz laba vēlējumus sapņu piepildīšanai no viesiem, citiem sporta klubiem un organizācijām.

Ļoti lielu pārsteigumu sagādāja tas, ka ar sporta un sociāliem jautājumiem saistītās organizācijas un pašvaldības institūcijas uz mūsu ielūgumu tā arī neatsaucās, neviens neierādās.

Bet par milzīgu pārsteigumu ieradās kompleksa «Mazais Ansis» īpašnieki Vilnis Vagars ar milzīgu kliņģeri – uz svinībām palikt neesot laika, bet uzskatījies par goda lietu vismaz garābraucot ienākt un apsveikt.

Tādu pašu pārsteigumu sagādāja Reģina Zunte no veikala «Būve» – pati bija saslimusi un nevarēja atnākt, bet speciāli sameklēja citu cilvēku, kurš atveda dāvanu un sveicienus no viņas un uz svētkiem nepalika.

Vēlreiz paldies visiem

Par jubilejas svētku galdu liels paldies: VGK Triāls, Kocēnu ēdnīcai, SIA Kantīne, kafejnīcām Pūcite un A.Bedritei personīgi, Pagrabiņš, Norel, Mellene, Varavīksne, veikaliem Ieva, SIA Neldi (Durtiņa), Dālderis, Zeme, Lāde, ESSE, Areko, maiznīcai Liepkalni, kafijas namam Elena.

Mums ir daudz labu draugu un atbalstītāju, sponsori, piemēram «Hobijs» un «Cope» vienmēr atbalsta makšķerēšanas sacensības, VSŠR, Latvijas Mobilais Telefons, EŽI, Valmieras Piens, Triāls VGK, BTA, SIA Neldi, Būve, Valrek, Vidzemes Papīrs – visus nevar nosaukt, kas mums palīdzējuši un atbalstījuši, paldies visiem, visiem.

Svētki beigušies

Darbs turpinās. Jau notikušas sacensības rudens makšķerēšanā Rubenē, draudzības spēles minifutbolā un notiek gatavošanās LR čempionātam 13. — 14. novembrī, 27. novembrī meistarsacīkstes 64 lauciņu dambretē utt. ♦

Medaļas

Varim dambretē

Jadvīga Bočkāne

9. oktobrī risinājās gadskārtējais Latvijas Nedzirdīgo čempionāts 64 — lauciņu dambretē.

Sacentās katrs ar katru divas reizes — bija gan vieglas, gan grūtas cīņas atkarībā no sportistu kvalifikācijas šīnī sporta veidā.

Kādreizējais republikas čempions V.Strazdiņš par spīti ilgstošam pārtraukumam atkal kļuva par 2004. gada čempionu 64 — lauciņu dambretē, 2. vietā — J.Mesters, 3. — Ē. Klušs.

Interesants fakts: LNSF prezidents Varis Strazdiņš savos darba gados pasniedzis daudz medaļu citiem un parakstījis veselu kaudzi diplomu uzvarētājiem. Bet šoreiz čempiona medaļa pašam Varim — pirmā medaļa, kas pāriet viņa īpašumā.

Tas nozīmē, ka Varim no visiem sporta veidiem Nr. 1 ir dambrete. ♦

Jānim skriešanā

Ansis Smons

Šovasar Rīgas stadionā «Daugava» risinājās Latvijas skolēnu 57. sporta spēles vieglatlētikā, kur piedalījās vienīgais mūsu jaunās paaudzes daudzsoļšais nedzirdīgais atlēts Jānis Smons, Rīgas Nedzirdīgo bērnu skolas audzēknis.

Starp 30 jauniešiem viņš izcīnīja 3. vietu ar bronzas medaļu un diplomu tāllēkšanā (6,41 m). Viņa personīgais rekords ir 6,48 m. Sporta meistarais Renātes Lāces

35. piemiņas balvu izcīņas sacensībās viņš šogad ieņēma trešo vietu starp 33 jauniešiem.

Jānis Smons jau 3 gadus trenējas Rīgas vieglatlētikas skolā trenera Ulda Kurzemnieka vadībā.

Mazliet no vēstures

Nedzirdīgo sacensības rekords tāllēkšanā ir 6,64 m, kas pieder bij. nedzirdīgo olimpisko spēļu dalībniekam Zigismundam Žohovskim no 1966. gada. Viņa tēvs Aleksandrs Žohovskis bija aktīvs sporta organizators, kurš nodibināja biedrību, respektīvi klubu «Nedzirdīgo Sports» 1935. gada 27. augusta. Par to kopējo ainu un norisi ir cits stāsts. ♦

Īsumā

Uzvar brāļi

Raitis Ozols

Septembrī Bīķernieku kompleksa Sporta bāzē risinājās Latvijas nedzirdīgo čempionāts autosportā.

Tajā piedalījās 14 autobraucēji, visi rīdzinieki. Dīemžēl šoreiz nebija nevienas sievietes un, kā parasti, arī neviena dalībnieka no rajoniem.

Sacensības notika divās disciplīnās. Figurālajā braukšanā bija jābrauc līkloču starp stabiņiem turpu un atpakaļgaitā, jāiebrauc imitētā autostāvvietā un garāžā, jādemonstrē bremzēšanas prasme — pieskarties stabiņam, bet to neapgāžot. Labākie šeit izrādījās Artūrs Kīvītis, Valdis Kīvītis un Mārcis Rušiņš. Vispār, kā atzīmēja sacensību organizators Raitis Ozols, visi braucēji parādīja labu braukšanas prasmi, jo īpaša steiga un paviršība maksāja dārgi — tika atskaitīti soda punkti. Viens dalībnieks izstājās — streikoja auto motors.

Ātrumaplis risinājās kartinga trasē un vajadzēja veikt vairāk nekā 500 m likumotā ceļa posmā. Vislielāko ātrumu sasniedza Ivars Vaivods (1 vietā) ar maksimālo ātrumu

— 90—100 km/h aiz viņa — Valdis Kīvītis un Raitis Ozols. Viens dalībnieks nenovadīja savu auto stūri un iebrāuca velotrasē malā, pārējie 13 veica distanci līdz galam.

Un tā kopvērtējumā labākie autobraucēji 2004. gadā ir: Artūrs Kīvītis, Valdis

No kreisās:
Valdis Kīvītis,
Artūrs Kīvītis,
Ivars Vaivods

Kīvītis un Ivars Vaivods. Tālāk sešniekā — Raitis Ozols, Raimonds Nebijs, Arnis Salinieks.

Sacensību uzvarētāji — mūsu «brāļi Šumaheri» Valdis un Artūrs Kīvītis brauca ar automašīnām «Ford Scorpio», bet pārējie — ar opeljiem, BMW, Audi u. c.

Ziņo RSK

«Nedzirdīgo Sports»

Atklātās Rīgas meistarsacīkstes

šautriņu mešanā

20. novembrī pl. 10.

Rīgas skolas telpās, Čaka ielā 42.

Dalībnieku pieteikumi uz vietas sacensību dienā līdz pl. 9.30.

Pateicība

Savā 98. gadu dzimšanas dienā sirsnīgi pateicos kultūras centra «Rītausma» saimei un saimniecei Marutai Piterniecei par atstūlīto bagāto pūru. Es tiešām jūtos kā mātesmeita, tautiņās izdodama, kurai pūrs ir pielocīts.

Pateicos savam drāmas ansamblim un tagadējai režisorei Dzintrai Kukšai par man un mani piederīgajiem sagādāto prieku, katru gadu atbraucot un nospēlējot jaunāko iestudējumu. Šogad tas bija «Makss un Morics».

Saulainajā rudens dienā tas bija tik priecīgs un draiskulīgs, ka iepriecināja visus mūs, skatītājus. Sevišķi abi ansambļa jaunākie dalībnieki Makša un Morica lomu tēlotāji. Novēlu viņiem tāpat turpināt un no sirds iemīlēt latviešu teātra mākslu.

Tāpat sirsnīgi pateicos visiem tiem, kuri mani atcerējās rakstiski, ar skaistām kartiņām un visa laba vēlējumiem.

Visus šos ilgos gadus gan mūsu kopā darītais darbs, gan izrāžu skatītāju sirsnīgā atsaucība man ir devusi daudz spēka un dzi-

vesprieķa nodzīvot līdz šiem lielajiem gadiem, lai joprojām ar puslīdz labu veselību es varētu iesaistīties savā 99. gadā. Vēlētos tikai skaidrāku acu gaismu, lai varētu pati uzrakstīt vēstules. Tagad atliek ar radu bērnu un radnieku laipno palīdzību to izdarīt. Vēlreiz pateicos un sveicinu visus, kas vien mani atceras.

Jūsu LNS Goda biedre Elvira Elksne

No redakcijas: Sirsnīgi pateicamies par mums vēltajām rindām mīļās režisores Elksnītes vēstulē un — pie pirmās izdevības izmantosim laipno ielūgumu «Ancišos».

Ilze Kopmane

Īpašais sveiciens

SANDRAI GERENOVSKAI

Šī diena lai Tev skaistāka par citām,

Šī diena tikai reizi gadā aust.

Lai pietiek spēka katram dzīves rītam,

Lai katrs tas, kā skaisti ziedi plaukst!

Sveicam Tevi 30 gadu jubilejā!

Novēlam veselību, mīlestību,

saticību ar apkārtējiem cilvēkiem,

pārticību un labi nosvinēt savu

īpašo dienu!

Rēzeknes biedrība

Īpašie sveiciens

MARTAI VALAINEI

Lai sirdī prieks —

tik gaišs kā saules stars!

Lai kā puķe skaistākā katrā dienā!

Sirsniņi sveicam jubilejā.

Lai laba veselība un smaids sejā turpmākajās gaitās.

Feņa, Gaida V., Janīna L. ar ģimeni, Inta, Māra, Velta

Dzīve daudz spēka prasa,

Neizsmel sevi līdz galam.

Marta, mīļi sveicam jubilejā!

RB Latgales grupa

VIKTORIJAI ZILBERTEI, VERONIKAI CVETKOVAI

Lūdzu Dievu, lūdzu Laimu,

Abus divus mīļi lūdzu:

No Dieviņa veselību,

No Laimiņas labu mūžu.

Sveicam savas mīļās, baltās jubilāres dizajā dzīves gadskārtā.

Visu, visu labāko jums no sirds!

RB Latgales grupa, Pensionāru padome

FILIPAM LAVRENOVAM

Sirsniņi sveicam savu mīļo vīru un

tēti 55 gadu

jubilejā. Paldies

par to, ka tu

mums tāds esi:

vienmēr palīdzi

ģimenei, čakli

strādā un par mums gādā! Lai tev

stipra veselība, dzīvesprieks,

neizsīkstošs darba spars, sirdi

daudz mīlestības pret tiem, kas

tevi mīl un kuriem tu esi tik

vajadzīgs.

DAINAI ZVANĪTĀJAI

«Dzīve ir liels piedzīvojums, un, jo ātrāk mēs to saprotam, jo ātrāk sākam baudīt to kā mākslu...»

Mīļi sveicam skaistajā dzīves jubilejā! Novēlam stipru veselību,

tīkpat gaišu un sirsnīgu smaidu kā

vienmēr, un neizsīkstošu

mīlestības spēku.

MRU «Auseklis» bij. apavu ceha kopmitnes

Istaba Nr. 24 un Nr. 21 biedrenes

«Labestība, ko tālāk tu dod, ir zelta putns, kas arvien atgriežas turp, no kurienes aizlidojis, un katru reizi tā spārni mirdz arvien spožāk.» Z.Mauriņa

Mīļi sveicam Tevi jubilejā!

Novēlam veselību, možu garu,

gudrību mazbērnu auklēšanā un

saglabā sirdi sirsnību!

Helēna un Zigismunds